

[A. C. D. Petersen.]

for burde de rettelig have henlagt det Skattebeløb, de skulde betale. Men den Skat, der kræves af Landbruget, skal betales, uanset om Ejendommen har givet Underskud eller Indtægt, og der kunde dér være Tale om at give en Henstand.

Jeg vil sige straks paa mit Partis Vegne, at vi ikke har synderlig Interesse for Henstand i Tider som de nuværende. Hvis ikke Regeringspartierne ønsker at gaa ind for en virkelig Lettelse af den Skat, som mange Mennesker har saa uaaadelig svært ved og mange næsten ingen Udsigt har til at kunne betale, kan det Sammenbrud, som før eller senere maa komme, hvis Skattestrykket skal blive fastliggende, lige saa godt komme et Aar før som senere, for det betyder blot, at mange, mange flere, som ellers kunde have klaret sig, bliver først ind i Sammenbrudet. Jeg vil derfor anbefale det høje Ministerium, i dette Tilfælde den højtærede Indenrigsminister, i høj Grad at have Opmærksomheden henvendt paa at faa Skattetrykket nedsat.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde været med til at støtte en Regering fra 1926—1929 uden at have opnaaet i hvert Fald at have lettet det saa meget for Kommunerne, som denne Regering har. Jeg synes ikke, Ministeren er berettiget til at sige dette, for enhver ved jo, at Kommunerne ved de Love, der da blev vedtaget, fik en ganske væsentlig Lettelse. Jeg vil gerne minde den højtærede Minister om, at efter den Tid har der fra mit Partis Side foreligget et Forslag om at hjælpe Kommunerne gennem en Forøgelse af Statens Andel til Aldersrenteydelsen fra $\frac{7}{12}$ til $\frac{9}{12}$. Her stemte Ministeren og hans Parti imod; dette beklager jeg; det forekommer mig at være et af de Omraader, hvor man kunde lette Kommunerne for deres Vanskeligheder. Ministeren ved ligeledes, at begge Oppositionspartierne har erklæret sig villige til at lette Kommunerne i deres Udgifter til aandssvage og Invalidere og overføre ogsaa disse Udgifter til Staten. Men her fastholder Ministeriet til Trods for, at vi er midt i en streng Krisetid, at dette Spørgsmaal skal gaa ind som fast Led i Socialreformen og kan ikke løses isoleret. Hvis Ministeriet har saa megen Interesse i at hjælpe Kommunerne i denne vanskelige Tid, synes jeg, det ikke bør fastholde det Krav, at dette Spørgsmaal skal løses sammen med andre store Reformere, som det vil tage Aar at faa gennemdrøftet, men saa bør det tage de Ting ud, som der kan opnaas Flertal for, og saaledes

gennemføre en Nedsættelse af Skatten, som er mere virkningsfuld end en Henstand, som man heller ikke er sikker paa vil kunne effektueres i den kommende Tid.

A. C. Mortensen: Jeg skal ikke komme stærkt ind paa den ærede sidste Talers Omtale af hele vort Skatteproblem, jeg havde ikke tænkt mig, at dette særlig laa for ved denne Lejlighed. Men jeg vil dog gerne sige, at det kan ikke nytte noget, man kommer og siger til Regeringen: Vi vil være med til, at Staten skal paatage sig en hel Del af Kommunerne Byrder — naar man saa, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Krag, gaar imod, naar Regeringen kommer og siger: Maa vi saa bede om at faa de Penge, der skal til, for at Staten kan paatage sig de Opgaver, den nu en Gang har. Der er jo ikke Tale om, at man giver en Skattelettelse, fordi man flytter Byrden fra Kommunerne over paa Staten; det er ikke helt rigtigt, thi saa skal Skatten falde det andet Sted, saa skal den falde til Staten. Det kunde ogsaa være, det var mere retfærdigt, men det nytter ikke at stille Kravet, naar man ikke vil være med til at skaffe Staten de dertil nødvendige Midler, i alt Fald paa en retfærdig Maade.

I øvrigt skal jeg blot udtale min Glæde over, at Oppositionens Ordførere trods alt har stillet i Udsigt, at Oppositionen vil være med til at forhandle om en Gennemførelse af § 2 i Lovforslaget. Jeg anser det for at være af ret stor Betydning at faa denne Paragraf gennemført, selv om der skal nogle Ændringer deri; men dem kan vi naturligvis altid forhandle om. Derimod maa jeg naturligvis beklage, at man saa bestemt afviser § 1, og jeg skal ikke nægte, at det forbavser mig at høre, med hvilken Iver det ærede Medlem Hr. Krag stod her og med mange Ord drabeligt bekæmpede den Lov, som blev gennemført under hans Ledelse for 7—8 Aar siden. Det synes jeg alligevel, han ikke skulde have taget saa haardt paa. Jeg synes ikke i og for sig, det er noget at bebrejde Regeringen, at den foreslaar at tilbageføre en Lov til igen at være saadan, som det ærede Medlem Hr. Krag selv har gennemført den i Folketinget. Men vi fik jo, da det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen havde Ordet, i nogen Grad at vide hvorfor. Da det ærede Medlem første Gang havde Ordet, fortalte han os, at det var som Følge af det konservative Partis Krav, at vi havde faaet denne Ændring i Loven. Saa er det ærede Medlem Hr. Krag gaaet ind paa at gennemføre den, og nu forsvarer han den. Det er trist at høre.